

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119205508
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119205508.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobkyne: C. C., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom E. Q. XXXX/XX, P., právne zastúpená: JUDr. Eva Koleničová, advokátka, so sídlom Paulínska 20, Trnava, proti žalovanej: S. C., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, P., o vydanie vecí, o odvolaní žalovanej proti uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 39C/26/2019-43 zo dňa 29.9.2020 vo výroku II., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žalovaná má nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

II. Žalovaná m á n á r o k voči žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. Uznesenie označené v záhlaví súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 27.6.2019 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd nariadil žalovanej vydať žalobkyni hnutelné veci opísané v žalobe a priznal jej náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 28.10.2019 žalobkyňa zobrala svoju žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť vzhľadom na skutočnosť, že dňa 21.10.2019 žalovaná vrátila žalobkyni i chladničku s mrazničkou zn. Beko. Ostatné hnutelné veci boli žalobkyni vrátené dňa 10.10.2019.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že konanie zastavil, nakoľko nebol potrebný súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby, keďže k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie. Súd prvej inštancie žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, nakoľko žalovaná procesne zavinila zastavenie konania, keď žalobkyňa vzala žalobu späť z dôvodu dobrovoľného plnenia po podaní žaloby na súd.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania podala odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že žalobkyňa v súvislosti so späťvzatím žaloby nepredložila relevantný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že žalobkyni vrátila hnutelné veci. Neopomenuteľnou procesnou obranou žalovanej počas konania bola predovšetkým tá skutočnosť, že v predmetnom byte, z ktorého sa žalobkyňa od počiatku v tomto konaní domáhala vydania ňou uvádzaných vecí, sa nenachádzali žiadne hmatateľné hnutelné veci patriace žalobkyni podľa jej subjektívnych vyjadrení. V tomto smere sa za

rozhodujúci javí predovšetkým ten fakt, že žalobkyňa sa z dotknutého bytu odsťahovala svojvoľne v tom čase bez akýchkoľvek účelových nárokov voči žalovanej a už v čase svojho odchodu mala objektívnu vedomosť, že zásadná väčšina z vecí nachádzajúcich sa v byte neboli jej výlučným vlastníctvom, resp. jej patriace sa nenachádzali v priestoroch spomínaného bytu. Žalobkyňa si tak bola už pri podaní žaloby v tomto konaní vedomá nepreskúmateľnosti a predčasnosti uplatňovaného nároku, napriek tomu pristúpila k tomuto nedobromyseľnému kroku voči osobe žalovanej. Ak teda skutočne nebola preukázaná fyzická prítomnosť týchto hnutelných vecí v priamej súvislosti s osobou žalovanej v tomto konaní, je opodstatnené dospieť k tomu záveru, že to bola práve žalobkyňa, ktorá reálne zavinila ako začatie, tak i skončenie tohto súdneho konania a procesne tak zavinila zastavenie konania. Záver súdu prvej inštancie o preukázanom dobrovoľnom plnení žalovanej po podaní žaloby na súd neobstojí a možno ho považovať za nepodložený a arbitrárny. Žalovaná nie je tým subjektom, ktorý by procesne zavinil zastavenie predmetného konania. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalobkyňa sa pokúsila riešiť situáciu mimosúdnou cestou, výzvou na splnenie povinnosti zo dňa 23.8.2019, avšak bezúspešne, nakoľko žalovaná ani na základe tejto výzvy žalobkyni nevydala všetky jej osobné veci. To, že žalovaná žalobkyni umožnila postupné prevzatie jej vecí, dokazuje aj čiastočné späťvzatie žaloby. Suterén bol žalobkyni sprístupnený za účelom prevzatia ďalších osobných vecí vo vlastníctve žalobkyne až po rozhovore žalovanej s mediátorom, ktorý zastrešoval mediačné konanie. Späťvzatie žaloby zo strany žalobkyne bolo dôvodné, nakoľko žalobkyňa ho podala po dobrovoľnom plnení žalovanej, ktorá tak učinila až po podaní žaloby na súd. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania (§ 388 Civilného sporového poriadku).

8. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanej vydať hnutelné veci, a to oblečenie a ostatné osobné veci a dokumenty, váľandy 2 ks, nábytková zostava hnedej farby, televízor zn. LG, automatická pračka zn. Wirpool, chladnička s mrazničkou zn. Beko, kuchynský riad a príbor, kávovar, žehliaca doska, sušiac na prádlo, kvet Zamikus s kvetináčom, barový stolík Ikea, barové stoličky Ikea 2 ks, bicykel skladačka zelenej farby. Súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví konanie vo veci samej zastavil a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. K zastaveniu konania došlo preto, že žalobkyňa vzala žalobu voči žalovanej späť dôvodiac, že žalovaná vrátila žalobkyni po podaní žaloby hnutelné veci. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobkyni voči žalovanej. Podstata odvolacej argumentácie žalovanej spočívala v nesúlhase s dôvodmi uvádzanými žalobkyňou pre späťvzatie žaloby, pričom žalovaná odmietala akékoľvek dobrovoľné plnenie po podaní žaloby.

9. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania Civilného sporového poriadku platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

11. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a pod.. Pokiaľ ide o správanie žalovaného, potom musí ísť výlučne o správanie samotného žalovaného, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojim prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

12. Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť za zastavenie konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 M Cdo 4/2010 z 14.9.2011).

13. Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na okolnosti preskúmaného prípadu odvolací súd konštatuje, že nebol dôvod na priznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni voči žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalobkyňa síce svoje späťvzatie žaloby odôvodnila plnením žalovanej v zmysle žaloby, čo žalovaná v odvolaní poprela, avšak na preukázanie tohto plnenia žalovanej nepredložila žiadne dôkazy. Žalobkyňa aj po podaní odvolania žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu zotrvala na svojom dôvode späťvzatia žaloby a žiadnym spôsobom nepreukázala, že by sa žalovaná zachovala v zmysle požiadavky na plnenie v žalobe, teda že nárok žalobkyne uplatnený žalobou bol uspokojený zo strany žalovanej. V súdenom spore tak neboli splnené podmienky pre priznanie náhrady trov konania žalobkyni pre procesné zavinenie zastavenia konania žalovanou, a to že žaloba bola podaná dôvodne a skutočnosť, že pre správanie žalovanej došlo k späťvzatíu žaloby, pre ktorej naplnenie by musela byť preukázaná príčinná súvislosť medzi správaním sa žalovanej a späťvzatím žaloby. Žalobkyňa totiž ničím nepreukázala, že vzala žalobu späť len so zreteľom na správanie žalovanej spočívajúce v tom, že k usporiadaniu vzájomných vzťahov došlo v zmysle žaloby smerujúcej proti nej. Preto je nevyhnutným vysloviť, že žalovaná má nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

14. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žalovanej priznal nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu. O výške

náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

15. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, a preto jej zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok voči žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).